

Алън Рамзей

Маймуната и леопардът

Веднъж Маймуната и Леопарда
(из басните те все са в авангарда)
отидоха на панаира.
Нали там всеки нещо демонстрира.

Пръв почна Леопарда да се хвали:
„Не знам дали сте чули и разбрали,
но мойта красота облагородява.
Навред се носи гръмката ми слава.
Крале се радват, щом се появя
из джунглата в разгара на лова.
И за безсмъртието си не се тревожа –
кралици ще се топлят в мойта кожа.“
Поспряха се младежи отстрана
да зърнат туй животно на петна.
Набързо го разгледаха и хоп –
потънаха в човешкия въртоп.

След него като на трибуна
застана дръзката маймуна:
„Любезни господа и дами,
прощавайте за дързостта ми,
но срещу вашите пари ще имам чест
с игри и остроумия да блесна днес.

Наистина с костюма пъстроцвет
красив е моят братовчед.
Но той показва ви костюм,
пък аз ще ви покажа УМ.
Но как?
Ту ще се правя на глупак,
ту ще поклящам след това
дълбокомислено глава.
Ще имитирам празноглав развратник
с потръпващи бедра край тъмен вратник.
И реч като модерните монаси
ще почна, а ще мъкнам под носа си.
Но първо си платете и тогава...
Безплатно никой днес не забавлява.

Ако не ми харесате играта,
парите ще ви върна на вратата.“

Маймуната все пак успя.
Събра край себе си внушителна тълпа.
И тъй доволни бяха, че взеха да мълвят:
„Каква наслада висша е умът!“

Ах, колко много господа
ще срещнеш по площади, булеварди!
Те външно са галантни. Да!
Но по талант са само леопарди.

КРАЙ

© Георги Ивчев, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедьоври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3963>]